

ECOURI

DIN VALE

*Jubileul
Speranței*

*Sărbători
binecuvântate!*

Amintire de la
hirotonirea
Ep. Ioan Duma

Ep. Anton Coșa
ne invită la
Jubileul de 25 de ani ca
episcop (12.01.2025)

Parohii comunității

Pr. IOAN MINUȚ

04 septembrie 1907 † 03 ianuarie 1996
Somușca Cleja

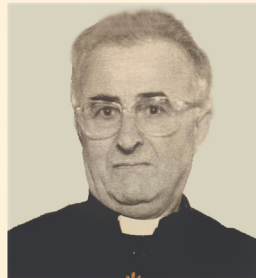
PAROH LA VALEA MARE 1953-1975

Pr. CIRIL BLAJ

9 octombrie 1939 † 21 octombrie 2024
Oituz Valea Mare

PAROH LA VALEA MARE 1975 - 1983

Pr. LUCIAN LUCA

13 decembrie 1927 † 06 decembrie 2000
Safu Nou Valea Mare

PAROH LA VALEA MARE 1983-1999

Pr. VIOREL ABABEI

01 decembrie 1958 H. 29 iunie 1986
Cireșoaita Iași

PAROH LA VALEA MARE 1999-2005

Pr. CAZIMIR BIUR

25 ianuarie 1956 H. 29 iunie 1984
Galbeni Iași

PAROH LA VALEA MARE 2005-2012

Pr. IOSIF DĂMĂȚĂR

06 octombrie 1968 H. 24 iunie 1996
Butea (Iași) Iași

PAROH LA VALEA MARE 2012-

*Dăruiește, Doamne,
odihnă veșnică păstorilor sufletești răposați,
sănătate și fidelitate celor în viață! Amin!*

Ecouri din Vale

Decembrie 2024

*Publicație a
Parohiei Valea Mare*

Grup Redacțional

Pr. Iosif Dămățar
Pr. Hușanu Claudiu
Ana-Maria Farțade
Bernadeta Moreanu
Alice-Roberta Andrei

Daniela Duma
Antoneta Antal
Valentina Jitaru
Andrei Duma

Fotograf:

Luiza Farțade
Andrei Ciuraru

Tehnoredactere & copertă:

Antonio Băcăoanu

Adresa redacției:

Parohia Romano-Catolică,
Str. Parohiei nr. 1,
607170 Valea Mare,
Faraoani, jud. Bacău,
tel. 0234 254 016
www.parohiavaleamare.ro
Facebook: Parohia Valea
Mare-Faraoani

Tipar:

Bacprint, Bacău
tel. 0234 571 030

SUMAR

Parohi la Valea Mare.....	2
Sumar.....	3
Mulțumim Domnului.....	4
Scrisoarea pastorală de Crăciun.....	6
Craciunul de la periferie la centru.....	8
S-a născut Isus.....	10
Ep. Ioan Duma și pr. Anton Demeter.....	11
Mons. Grigore: Recunoștința.....	12
Despre sărbătoarea Crăciunului....	13
Cuvantul vieții decembrie.....	14
Aprindem lumini la ferestre.....	15
Impresii de La Ciciola.....	16
Colinda și colindatul.....	17
Din partea Școlii.....	18
Totul despre prediabet.....	19
Acțiunea Catolică: Misionari ai speranței.....	20
Urări de sărbători.....	22
Programul sfințelor sărbători.....	25
Rebus. Hai la iesle la Isus!.....	26
Umor și voie bună.....	27

Mulțumim Domnului

Amai trecut un an din viața noastră și avem fiecare dintre noi motive suficiente să fim recunoscători Domnului.

Cu 12 ani în urmă m-am bucurat să primesc numirea de paroh în această comunitate și să folosesc talanții primiți de la Domnul în folosul comunității încredințate spre păstorie.

Mulțumesc Domnului pentru toți cei care au colaborat la lucrările de restaurare exterioară și interioară a bisericii, care a culminat cu sfințirea bisericii și consacrarea noului altar în anul 2022. Mulțumesc preoților și laicilor din comunitate, dar și binefăcătorilor de mai departe, care prin generozitatea lor au făcut ca biserica Sf. Mihail, dar și biserița de lemn din cimitir și Capela de la Ciciola să arate mult mai bine.

Mulțumim Consiliului local și doamnei Primar, care au aprobat fonduri, care au acoperit parțial lucrările executate la biserică și Oratoriu. Precizăm pentru cei interesați că anul acesta, la Oratoriu s-a refăcut acoperișul, s-au schimbat ușile și geamurile și suntem în lucru cu reînnoirea instalațiilor electrice interioare.

Mulțumim binefăcătorilor și voluntarilor care ne-au ajutat să restaurăm podeaua din biserică și să refacem gazonul din curtea bisericii.

S-a propus pentru anul viitor să finalizăm și restaurarea interiorului Oratoriului și să-l dotăm cu cele necesare pentru o bună funcționare.

În anul 2024 s-a continuat formarea copiilor pentru Prima Sf. Împărtășanie și Sf. Mir, dar și formarea continuă a membrilor Acțiunii Catolice (copii, tineri și adulți), precum și însoțirea tuturor categoriilor de credincioși din comunitate.

Terțiarilor din comunitate s-au bucurat de întâlnirea regională, la care a luat parte și episcopul auxiliar Petru Sescu. Anul acesta s-au aniversat 100 ani de când au intrat în Ordinul al treilea Franciscan mai mulți vălemăreni și fărâoaneni. Cu ocazia celebrării centenarului, au depus profesiunea încă două persoane din comunitatea noastră. Felicitări tuturor celor care colaborează la susținerea comunității prin rugăciune sau prin voluntariat!

Ziua Recunoștinței din acest an s-a celebrat într-un cadru solemn, având în biserică noastră icoana Sfintei Fecioare Maria cu relicvele sfinților franciscani (Sf. Francisc de Assisi, Sf. Clara și sf. Elisabeta Regina).

Anul acesta am adus mulțumire Domnului printr-o Sfantă Liturghie pentru cei 100 ani care au trecut de la hirotonirea părintelui Ioan Duma, dar ne-am bucurat alături de monseniorul Grigore Duma, care a celebrat jubileul de 60 ani de preoție. Comunitatea a fost alături și de părintele Eugen Diac la 70 ani de viață și 45 de la hirotonirea preoțească.

La mijlocul lunii august a celebrat și părintele Ionel Ciceu o Liturghie de mulțumire pentru cei 25 ani care au trecut de la hirotonirea preoțească.

Ne pregătim pentru un aniversar deosebit, pentru duminică, 12 ianuarie 2025, când episcopul Anton Coșa va celebra o Liturghie de mulțumire pentru cei 25 ani care au trecut de la consacrarea episcopală. Îl însoțim cu rugăciunile noastre.

Să fim recunoscători Domnului pentru darul vieții, pentru că 23 vălmășeni au trecut pragul veșniciei în 2024. Domnul să-i primească în randul aleșilor Săi!

Mulțumim Domnului pentru cei 14 copii care au fost botezați în biserică noastră.

Aducem mulțumiri Domnului pentru

cei 14 tineri care s-au căsătorit religios, întemeind 7 noi familii.

La emisiunea realizată de Radioul Diecezei noastre ErcisFM am fost întrebat dacă am cui să transmit recunoștința mea la Valea Mare. Pe lângă mulțumirea pe care o aduc zilnic Domnului, mulțumesc preoților colaboratori din parohie și persoanelor consacrate care colaborează la reușita apostolatului.

Mulțumesc membrilor Comitetului parohial și membrilor asociațiilor și grupurilor parohiale care au colaborat la voluntariat și la pregătirea sărbătorilor de peste an. Mulțumesc doamnei dascăl și coriștilor pentru efortul depus în pregătirea celor trei coruri pentru diverse sărbători. Mulțumim ministranților și tuturor voluntarilor care susțin apostolatul bisericii. Domnul să răsplătească însutit pe toți binefăcătorii știuți și neștiuți!

Vă aducem o nouă veste bună: În perioada 31.01.2025 și 02.02.2025 episcopul va face vizita pastorală în comunitatea noastră și dorește să se întâlnească cu toți membrii comunității. Vă invităm pe toți la aceste zile de har, în prezența păstorului Diecezei noastre!

Vă doresc să aveți sărbători pline de bucuria nașterii Domnului și această bucurie să o transmiteți și celor pe care îi întâlniți! La mulți ani tuturor!

Al dumneavoastră paroh:

pr. Iosif Dămățar

Scrisoarea pastorală de Crăciun Pelerini ai speranței

În aceste zile sfinte ale Crăciunului, prin participarea la sfintele Liturghii și prin glasul colindătorilor, putem auzi și noi vestirea pe care îngerii au adus-o păstorașilor: ni s-a născut Mântuitorul! Așteptatul de veacuri a venit la noi. Așteptatul popoarelor ne așteaptă el însuși, de această dată la ieslea plină de lumină, pentru a ne oferi bucurie și speranță.

La speranță ne invită Anul jubiliar 2025 pe care îl începem. Papa Francisc în bula *Spes non confundit*, Speranța nu înșală (cf. for 5,5), a stabilit ca acest Jubileu al speranței să înceapă la 24 decembrie 2024, în solemnitatea Nașterii Domnului, odată cu deschiderea porții sfinte din Bazilica „Sfântul Petru” din Vatican. Duminica următoare, 29 decembrie 2024, în sărbătoarea „Sfintei familii, Isus, Maria și Iosif” se va celebra deschiderea Jubileului speranței în Bisericile particulare. La nivel local, deschiderea Anului jubiliar are loc prin celebrarea Euharistiei prezidată de Episcop în catedrală, mama tuturor bisericilor din dieceză.

Odată cu acest Crăciun, intrăm, așadar, într-un an al speranței. La Nașterea Domnului, îngerii au adus un mesaj plin de speranță, și anume acela că Dumnezeu a venit la noi, Dumnezeu rămâne cu noi. El este Emanuel,

Dumnezeu cu noi. Isus Cristos venit în lume este primul pelerin al speranței. El este pelerinul Tatălui. Isus confirmă fundamentul speranței creștinilor din toată lumea și din toate timpurile. Acest fundament al speranței este credința într-un Dumnezeu care își împlinește promisiunile. Dumnezeu a promis un Mântuitor, și iată că promisiunea lui se face trup în pruncușorul Isus născut la Betleem.

Izvorul speranței noastre este Dumnezeu, este cerul. De acolo îngerii, pelerini ai speranței, ne aduc vestea cea bună. Mă întreb, mai privesc oamenii de azi spre cer sau se lasă copleșiți de grijile acestui pământ? Mai ascultă azi oamenii vocea din cer care ne îndeamnă la speranță? Sărbătoarea Crăciunului ne amintește să privim spre cerul care ne-a făcut cel mai mare dar: pe pruncul Isus venit în lume. El este motivul bucuriei și al speranței noastre. Pruncul așezat din iesle ne învață să ne ridicăm mai des privirea spre cer, spre acel loc de unde a venit el și de unde lucrurile se văd mai bine.

Sărbătoarea Nașterii Domnului ne invită ca, din multitudinea de voci și zgomote care se aud în jurul nostru, să ascultăm cu atenție glasul îngerilor care ne sfătuiesc să mergem și noi la ieslea lui Isus pentru a experimenta personal întâlnirea transformatoare cu Fiul lui Dumnezeu.

Am putea spune că îngerii sunt primii mesageri ai speranței. Îngerii ne cheamă și pe noi, ca în acest An jubiliar să le imităm exemplul și să fim misionari ai speranței în casele noastre, în lumea noastră. Lumea are nevoie de pace, de speranță, de mai multă iubire. Lumea are nevoie de duiosia pruncului Isus. Lumea are nevoie de creștini care să poarte și să trăiască mesajul său de iubire și speranță.

Primind vestirea îngerească, păstorii au pornit la drum. „Să mergem până la Betleem și să vedem acest cuvânt care s-a făcut”. Păstorii au devenit, la rândul lor, pelerini ai speranței. Nașterea Domnului îi pune și pe îngeri și pe oameni în mișcare. Aceștia pornesc la drum. Credința înseamnă drum, înseamnă pelerinaj, mișcare, creștere. Nașterea Domnului de două mii de ani îi mandatează pe creștini și îi trimite să anunțe o veste bună. Atunci când ai o veste bună, nu o poți păstra pentru tine. Dorești să o împărtășești, pentru a aduce bucurie și altora. În felul acesta, devii discipol misionar al unei bucurii care îți umple inima și care este oferită și altora.

Iubiți credincioși, toți cei botezați suntem chemați să fim discipoli misionari. Vom repeta această invitație în acest an pastoral intitulat „Discipoli misionari ai lui Cristos”, al treilea an din planul pastoral ce are drept temă generală:

„Uniți în familia lui Dumnezeu, trăim bucuria evangheliei”. Chemarea la a fi discipoli misionari ai lui Cristos nu este un privilegiu al clerului sau al unei categorii restrânse de persoane. În virtutea Botezului primit, toți avem această nobilă misiune de a-l purta pe Isus celorlalți, prin exemplul nostru personal de bunătate și prin cuvintele noastre. Putem fi purtători de Cristos în casele noastre, rugându-ne în familie, mergând în fiecare duminică sau în fiecare zi la biserică, iertând, făcând fapte bune, răspândind bucurie. Suntem discipoli misionari atunci când primim cu dragoste copiii pe care Dumnezeu îi trimite în lume și îi educăm să îl iubească pe Isus Cristos în aproapele. Suntem discipoli misionari atunci când căutăm să știm mai multe despre Dumnezeu, despre Biblie, despre sfintele sacramente. Suntem discipoli misionari când ne rugăm pentru familiile noastre și pentru acei oameni care au mai mare nevoie de rugăciune și încurajare. Suntem discipoli misionari atunci când suntem cetățeni buni și corecți, săvârșind fapte de solidaritate și dreptate. Astfel, devenim mesagerii acelei civilizații a iubirii pe care Pruncul Isus a venit ca să o aducă în lume.

Crăciun binecuvântat și

La Mulți Ani!

† Iosif PĂULEȚ

Episcop de Iași

Crăciunul de la periferie la centru

Creștinul de astăzi devine tot mai conștient de necesitatea de a învăța de-a lungul întregii vieți, pentru a ști cum să aibă grijă de sine însuși, de cei de aproape și de cei de departe. Deși, asistă uneori ca un spectator comod, așezat în fotoliul vieții, față de schimbările epocale din viața familiei sale și a societății, atitudinea sa critică răbufnește până la urmă în apele turburi spre care îl poartă propriile decizii și mai ales deciziile altora. Meditația noastră nu se adresează celor care cred că au ajuns la capătul drumului și, de aici, pot să privească înapoi, crezând că au înțeles odată pentru totdeauna mișcările tectonice - vulcanice care provoacă schimbări vizibile în cadrul relațiilor dintre persoane, ci persoanelor care cred că se află în mișcare ascendentă, asemenea unui urcuș, la mijlocul drumului, și se opresc din când în când ca să-și pună întrebări, pentru a înțelege ce se întâmplă și mai ales de ce, să afle răspunsuri conforme cu adevărul, în ascultare față de învățătura Bisericii și față de profeții timpurilor noastre, sfinții noștri nedeclarați. De aceea, ne interesează atât ceea ce gândesc oamenii despre noi, cât și modul cum ne percepem în interiorul grupului de persoane cu care împărtășim bucurii

și realizări, întrebări și preocupări, urcușuri și coborâșuri pe scara largă sau strâmtă a vieții, dar mai ales ce gândește Dumnezeu despre noi.

Credem că evenimentul Crăciunului este asemenea unui urcuș prin desișul pădurii, între frunzele uscate și verzi pe care pășim cu picioarele noastre și între frânturile de lumină și de întuneric care pătrund și ne luminează calea, printre copacii verticali pe care îi întâlnim și îi ocolim atenți ca să nu strivim dorința de a merge înainte, până la capăt. Am înțeles din această exprimare alegorică faptul că avem nevoie să ne lăsăm luminați de prospețimea, lumina și de farmecul Nașterii lui Isus și să-i facem loc printre miile de gânduri, de sentimente reci și calde, și de speranțe încă neîmplinite, care colorează și decolorează lumina limpede și strigătul de viață care străbate ieslea pruncului Isus. Pruncul cerească care se naște, vrea să fie prins de mânăța sa fragilă și condus de la periferie spre centrul vieții noastre, nu ținut între crengile brazilor, din ieslele frumoase, dar reci din casele noastre, ci în zona inimii unde pâlpaie și ard dorințele, emoțiile, iubirile, „încrădările” puse la încercare de suișurile bătătorite și de coborâșurile repezi ale vieții de zi cu zi. Cel mai mare test de Crăciun ni-l oferă Maica

Domnului: să avem grijă de Pruncul ceresc, de creșterea lui, ca de grija față de noi înșine, dar așa cum Maica Domnului ar avea grijă de el prin noi. Prin urmare, bucuria și frumusețea Crăciunului, lumina și căldura din sufletul nostru sunt intim legate de grija noastră față de acest Prunc minunat, de a cărui naștere se bucură îngerii și sfinții din cer, și orice om sincer, de bunăvoință, care așteaptă cu dor și nesaț venirea lui.

Datorită Nașterii lui Isus la Betleem orice creștin poate avea acces la mai mult decât își poate imagina și dori în domeniul cunoașterii, educației și realizării personale, pentru că el însuși este „mai mult” decât se cunoaște pe sine însuși și este cunoscut de ceilalți. Acest „mai mult” este atașat de misterul pe care omul îl poartă în sine însuși, în pofida limitărilor, condiționărilor și definițiilor care s-au dat de-a lungul timpului despre el. Nicio definiție nu-l poate cuprinde în integralitatea sa: o definiție poate doar să surprindă ceva despre el, fără ca să-l poată cuprinde în totalitate: spiritualitatea sa transcende în orice moment condiționările legate de timp, spațiu și cauzalitate. Datorită privirii duble, umane și creștine, prezentă în fiecare dintre noi, se poate surprinde intersecția dintre proiectul lui Dumnezeu, prin voința de bine față de orice om și casa comună a oamenilor, lumea mică sau mare în care trăim,

care se lasă inspirați și urmează binele înscris în natura noastră. Biserica are dreptul și misiunea de a spune, în calitate de „Maestră de umanitate” a credincioșilor, adevărul despre om, familie și societate, conștientă de faptul că, în timp ce învață, ea însăși se lasă învățată, în timp ce discerne, ea însăși învață discernământul fiecărui om de bunăvoință, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu revelat și prin reflecția actualizată a Magisteriului catolic, și prin experiența de credință a creștinilor aflați în diferite situații, de la centrul și de la periferia existenței concrete, precum imigrația, terorismul, conflictele belicoase internaționale, corupția globalizată, care provoacă sărăcie, boli, violență, precaritate și pierderi de vieți umane inocente. Ecologia integrală propusă de Papa Francisc se înscrie în această perspectivă creștină a responsabilității și grijii care ne revine de a asigura o casă decentă, un loc de muncă stabil și o locuință sigură oricărei persoane, evitând logica exploatarii nelimitate, logica excluderii celor vulnerabili și logica rebutului. Crăciunul ne învață stilul de viață al pruncului Isus: simplitatea vieții unită cu încrederea neclintită în Dumnezeu și în frații noștri, acceptând fragilitatea și bogăția vieții care combină grija față de locuința noastră comună cu responsabilitatea apărării demnității fiecărei persoane. Un Crăciun voios, de Nașterea lui Cristos!

Pr. Bernadin Duma

S-a născut Isus

O veste minunată
De îngeri proclamată,
Anunță tuturor
Un Mesia Mântuitor.

S-a născut la Betlehem,
Fiul lui Dumnezeu,
Într-o iesle săracă
Din Maria Preacurată.

Cerul și pământul,
Într-un glas răsună,
De cântare sfântă
Și lumină multă.

Păstori cu bucurie,
Alergară la Isus
Îl văd, îl adoră,
Dându-i tot ce au adus.

Pe cer strălucește,
O stea minunată.
Ce vestește lumii
Mântuirea noastră.

Mergând după stea,
Magii au găsit îndată,
În ieslea săracă
Pe pruncul Isus, cu Maria și Iosif.

Magii, i-au adus în dar,
Aur, smirnă, și tămâie,
Iar după ce, ei s-au închinat,
I le-au oferit, cu mult drag.

Hai și noi cu mic cu mare
La Biserica din Valea-Mare,
Să îl vedem, pe pruncul Isus
Care pace și iubire ne-a adus.

Isus vrea să se nască în inimi la
fiecare,
Dacă Îl dorim cu ardoare,
Căci, cine Îl primește cu bucurie,
Va avea parte, de multă fericire!

Sr. Maria Antal

Episcopul Ioan Duma și părintele Anton Demeter: 100+100

Dumnezeu a răsădit în inima omului veșnicia”, spune frumoasa carte a Ecleziastului (cf. 3, 1-14). De aici trebuie să plecăm totdeauna atunci când vrem să vorbim despre oamenii mari care au trăit printre noi, de această dată de Preasfințitul episcop Ioan Duma, de la a cărui hirotonire întru preoție se împlinesc anul acesta 100 de ani, și de Slujitorul lui Dumnezeu, Pr. Anton Demeter, care îi urmează într-un alt jubileu, anume împlinirea a 100 de ani de la naștere, în anul ce vine.

Ce-i unește pe aceștia doi mari mărturisitori ai credinței, și pentru ce suntem datori să-i amintim? Îi unește chemarea întru preoție și viață franciscană. Și unul, și celălalt, au fost chemați în urmarea lui Cristos, după exemplul Sf. Francisc; și unul, și celălalt, preoți după inima lui Cristos, blânzi și smeriți cu inima, asemenea Mântuitorului.

Dar lucrul cel mai important cred că este un altul, mai profund și mai plin de învățătură pentru orice preot,

care se vrea a fi ceea ce este, mesageri încăpățânați și încrâncenați în credință, apostoli neînfricați ai Veștii celei Bune, știind că e mai bine să suferi pentru Cristos decât să faci minuni.

Deși ambii au fost legați și răstigniți pe cruce încă din tinerețe, prin persecuții, bătăi crunte, condamnare și urmărire toată viața lor; deși persecutorii au făcut tot posibilul ca ei să nu mai fie, nimic nu a reușit să „liniștească” aceste două suflete închinete lui Isus. Și nu au reușit, deoarece ei știau că iubirea lui Cristos i-a legat și i-a constrâns să-l vestească (cf. 2Cor 5, 14), cu timp și fără timp, și că nici un necaz ori strâmtorare nu i-a fi putut despărți de dragostea lui Cristos. Aparent „izolați”, la domiciliu obligatoriu Preasfințitul, ținut într-un căruț de invalizi, Pr. Anton, au umblat mai mult decât noi toți la un loc. Domnul să-i primească în rândul fericiților din Cer!

Pr. Damian Pătrașcu
Ministru provincial

Mons. Grigore: Recunoștința

În Evanghelia după sf. Ioan, la capitolul 12, ni se spune că erau și niște greci care s-au urcat la Ierusalim să se închine. „Aceștia s-au apropiat de Filip (apostolul), care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat: Domnule, vrem să-l vedem pe Isus”.

Toți îl căutăm și vrem să-l vedem pe Isus, în fiecare zi, dar în mod deosebit în preajma marilor sărbători. În timpul vieții mele lungi de 85 de ani și mai ales al celor 60 de ani de slujire ca preot, am fost de multe ori și eu ca acei greci care i-au cerut lui Filip să le deschidă ușa lui Isus; am apelat la alții pe care-i știam mai aproape de Isus, să-mi înlesnească apropierea de El. Am fost apoi și ca Filip, mulți venind la mine și să-mi spună: Vrem să-l vedem pe Isus. Multora le-am deschis ușa spre Isus în diferitele acțiuni pastorale, dar cel mai des s-a întâmplat asta la sfânta Spovadă. Într-o zi de Crăciun, am mers dis-de-dimineța în biserică și am început să-mi spun rugăciunile într-o bancă din preajma scaunului de spovadă. Eram singur în biserică și a intrat un tânăr, a îngenuncheat, s-a rugat un timp și a dat să plece, dar de la ușă s-a întors, s-a mai rugat un timp, iar apoi a venit la mine și mi-a spus: Părinte, nu sunt pregătit,

dar am nevoie de o spovadă bună, mă ajutați? L-am ajutat și a făcut o spovadă bună. Avea chiar nevoie mare de ea. Mi se pare că este o mare asemănare între cererea acestui tânăr și cererea acelor greci: Am vrea să-l vedem pe Isus. În viața fiecăruia dintre noi au fost momente când l-am căutat pe Isus și am apelat la alții ca să-l găsim mai ușor; de asemenea, am întins o mână de ajutor cuiva ca să-l găsească. Nașterea lui Isus ne umple de bucurie, știind că Isus a venit pe pământ tocmai ca să fie găsit de cei care-l caută cu inimă curată. Uimitor lucru este că și el ne caută pe noi; bate pe la ușile sufletelor noastre în atâtea feluri. Este o iconiță care-l reprezintă pe Isus bătând la o ușă care n-are clanță afară și se poate deschide numai dinăuntru. Îi va deschide cine-l iubește și-i ține poruncile. „Isus a zis: Dacă cineva mă iubește, va păzi cuvântul meu; Tatăl meu îl va iubi, vom veni la el și ne vom face locuință la el”. Ev. după Ioan, cap. 14,23. Crăciun. Colinde, lumini, decorații, cadouri, veselie. Pentru cei mici și pentru cei mari. Poate nicio altă sărbătoare nu adună la un loc familia cum o face timpul Crăciunului. Se aude adeseori o vorbă de speranță mai ales între cei în vârstă: ... de Crăciun vin copiii acasă. Și mulți

sunt așteptați să vină de la marginea lumii unde i-a dus dorința de a oferi familiilor lor o felie de pâine mai mare și mai albă; vin și ei cu același dor mare cu care sunt așteptați de cei de-acasă. Se-adună familia, prietenii și se sărbătorește în felul nostru de a sărbători... Nimic rău în asta. Isus umblă, caută și bate la toate ușile. Vrea să i se deschidă, să intre și să aducă adevărata bucurie, care întrece bucuria cadourilor, a meselor bogate, a distracției de tot felul. Acestea vor trece și se vor usca asemenea brăduțului împodobit. De-am avea curajul să-l întrebăm și noi pe sf. Ioan Botezătorul, cum l-au întrebat mulțimile care-i ascultaseră predica: Noi ce trebuie să facem?... Dacă întrebăm sincer, ne va învăța psalmul 27 să spunem cu el: Eu caut, Doamne, fața ta. Nu-ți ascunde fața de la mine!

Sărbători binecuvântate
tuturor vălemărenilor!

Pr. Grigore

Sărbătoarea Crăciunului

Nici bine nu a venit luna decembrie, că deja ne gândim la aranjarea mesei de Crăciun și la decorarea casei pentru o sărbătoare ca-n povești. Nu este deloc de mirare, dat fiind că această sărbătoare este sinonimă cu sezonul cadourilor și desigur, cu mult așteptatul Moș Crăciun.

Sărbătoarea Crăciunului are o semnificație profundă pentru creștini fiind momentul în care se celebrează nașterea lui Isus Cristos, Mântuitorul lumii. Nașterea lui Isus reprezintă venirea Mântuitorului pe pământ, un moment de reflecție și de reînnoire a credinței. Este un prilej de a ne întoarce cu gândul la valorile fundamentale ale creștinismului, cum ar fi iubirea față de aproapele, iertarea și mila.

Crăciunul reunește familii, prieteni și comunități, încurajând oamenii să fie mai buni unii cu alții. De la luminile strălucitoare care împodobesc străzile și casele, la colindele care răsună prin fiecare uliță, până la tradițiile pline de căldură și semnificații profunde, această sărbătoare aducând cu ea un suflu de magie și speranță în sufletele noastre.

Miros de brad, parfum de flori, bat în fereastră colindători, sclipesc pe cer multe culori, să fiți fericiți de Sărbători, acum și-n anii următori!

Crăciun fericit!

Bulai Carmen Ștefania, 14 ani

Cuvantul vieții decembrie

Suntem la relatarea Bunei Vestiri. Îngerul Gabriel merge la Maria din Nazaret pentru a-i face cunoscute planurile lui Dumnezeu cu privire la ea: va zămisli și va da naștere unui fiu, Isus, care „va fi mare: va fi numit Fiul Celui Preaînalt” Episodul este în continuitate cu alte evenimente din Vechiul Testament care au dus, la femei sterpe sau foarte bătrâne, la nașteri miraculoase ai căror copii urmau să joace un rol important în istoria mântuirii.

Aici, Maria, deși dorește să adere în deplină libertate la misiunea de a deveni mama lui Mesia, se întreabă cum se va putea întâmpla, din moment ce ea este o fecioară.

Gabriel o asigură că nu va fi lucrarea omului: „Duhul Sfânt va veni asupra ta și puterea Celui Preaînalt te va umbri”. Și adaugă: „La Dumnezeu nimic nu este imposibil!”

„La Dumnezeu nimic nu este imposibil!”

Această asigurare, care înseamnă că nicio declarație sau promisiune a lui Dumnezeu nu va rămâne neîmplinită

- pentru că nimic nu este imposibil pentru El - poate fi formulată și astfel: Împreună cu Dumnezeu nimic nu este imposibil. Într-adevăr, nuanța textului grecesc „cu, sau aproape, sau împreună

cu Dumnezeu”, subliniază apropierea sa de om: Pentru ființa umană sau pentru ființele umane, atunci când sunt împreună cu Dumnezeu și aderă liber la El, nimic nu este imposibil.

„La Dumnezeu nimic nu este imposibil!”

Cum să punem în practică acest cuvânt al vieții? În primul rând, crezând cu mare încredere că Dumnezeu poate acționa chiar și în interiorul și dincolo de limitele și slăbiciunile noastre, precum și în cele mai întunecate condiții ale vieții.

Aceasta a fost experiența lui Dietrich Bonhoeffer care, în timpul întemnițării care avea să ducă la martiriu, scria: „Trebuie să ne scufundăm iar și iar în trăirea, vorbirea, acțiunea, suferința și moartea lui Isus pentru a recunoaște ceea ce Dumnezeu promite și împlinește. Este cert [...] că pentru noi nu există nimic imposibil, deoarece pentru Dumnezeu nu există nimic imposibil; [...] este sigur că noi nu trebuie să pretindem nimic și totuși putem cere orice; este sigur că în suferință este ascunsă bucuria noastră, iar în moarte e ascunsă bucuria noastră... La toate acestea, Dumnezeu a spus „da” și „amin” în Cristos. Acest „da” și acest „amin” sunt terenul solid pe care noi stăm.”

La Dumnezeu nimic nu este imposibil!”

În încercarea de a depăși aparentul „imposibil” al neajunsurilor noastre, pentru a ajunge „posibilul” unei vieți coerente, un rol decisiv îl joacă dimensiunea comunitară care se dezvoltă acolo unde discipolii, trăind între ei noua poruncă a lui Isus, se lasă locuiți, individual și împreună, de puterea lui Cristos Cel înviat. Chiara Lubich scria în 1948 unui grup de tineri călugări: „Înainte, așadar! Nu cu forța noastră, care este meschină și slabă, ci cu atotputernicia unității. Am constatat, am atins cu mâna, că Dumnezeu între noi realizează imposibilul: miracolul! Dacă rămânem fideli consemnului nostru [...] lumea va vedea unitatea și, odată cu ea, plinătatea Împărăției lui Dumnezeu”

Cu ani în urmă, când mă aflam în Africa, întâlneam adesea tineri care doreau să fie creștini și care îmi povesteau despre numeroasele dificultăți pe care le întâmpinau zilnic în mediul lor pentru a rămâne fideli angajamentelor de credință și învățăturilor Evangheliei. Vorbeam despre asta ore întregi și, în final, ajungeam întotdeauna la aceeași concluzie: „Singuri este imposibil, dar împreună o putem face”. Isus însuși garantează acest lucru atunci când promite: „Unde doi sau trei sunt adunați în numele Meu (în iubirea Mea), acolo sunt și Eu în mijlocul lor”. Și cu El toate lucrurile sunt posibile.

(Îngrijit de Augusto P. Reyes și echipa Cuvântul vieții.)

Aprindem lumini la ferestre

În noaptea ce are să vină
Cu vocile noastre orchestre
Să mergem, să spunem colinde,
S-aprindem lumini la ferestre.

Mesia născut din Fecioară
E-n scutec de fân și de paie.
Frumos mai miroase, creștine!
Rășina de brad din odaie.

Zăpada, de tălpi ni se prinde
Și nasul e roșu de frig.
În trăiști cărăm ca pe vremuri
Un măr, câțiva nuci și-un covrig.

Noi mergem la iesle căci, iată!
Cristos s-a născut Împărat.
În scutec din aburi de vite
E Regele meu preferat.

În noaptea cea Sfântă, Maria,
Sărută pe-obraji îngerăși.
O stea coborâtă din ceruri
Aduce cu ea păstorași.

Ca spicul de plin mi-e sufletul
Se-upleacă smerit și supus.
Un Fiu ni s-a dat pentru lume
Și-acela se cheamă Isus.

Sunt gata, n-am timp de zăbavă
Aproape de coacerea pâinii,
Cu haine de iarnă și ghete
Colind la ferestre vecinii.

Toți brazii au câte-o beteală
Din neaua ce tocmai se-așterne.
Mesia s-aducă lumină
Și celor ce dorm în taverne.

Celestin Antal

Impresii de la Ciciola. Ciciola: grădina martirilor noștri!

Drumul nostru, are cotituri. Ca și în viață.

Dacă viața ne-ar fi doar văi, n-am ști ce este dealul.

Ori, dacă am avea numai sănătate, nu ne-am iubi suferința.

Observăm că, atât dealul cât și suferința, reprezintă înaintare, adică necesitatea de-a merge înainte, cu ele și prin ele.

Prin ambele, la un moment dat este musai a trece.

Partea lor frumoasă este aceea că ne întăresc.

În zilele noastre, trăim ceas de ceas cel mai elocvent exemplu al tuturor timpurilor:

Isus este condamnat, apoi își dă suflarea, după care se ridică la Cer, la locu-i de drept.

Noi, acum suntem bine, apoi suferim, dar după aceea depășim, urcându-ne spiritual dincolo de granițele acestui Pământ: de-a dreapta Tatălui.

Înainte noastră, oamenii au suferit departe de noi doar pentru a ne apăra de durerea lor.

Zilele acestea, laolaltă le-am mulțumit călcându-le ultimul drum:

-Urcăm către casa lor: CICIOLA!

Odată ajunși pe înaltul dealului, ne așteaptă odihna și hrana trupului nostru, cel pământean.

Însă abia de aici începe adevărata urcare: urcăm către Dumnezeu pentru că simțim împlinirea pașilor noștri, după un drum în cinstea înaintașilor suferinzi.

Sufletul să ni-l săturăm cu rugăciunea personală.

Și nu trebuie să alcătuim o listă întregă deoarece Dumnezeu știe cele de trebuință nouă.

Este important doar să privim către El.

Nu doar o dată, crezând că este de ajuns.

NU!

Ci an de an, prin muncă, sacrificii, împăcare și credință.

Asta înseamnă drumul canicular: odihna în răcoarea de sus, de la CICIOLA!

Lăudat să fie Isus! Dinu L.

Colinda și colindatul - obiceiuri strămoșești

Se apropie Crăciunul și se aud tot mai des frumoasele colinde care ne vestesc venirea Mântuitorului nostru.

Din vremuri străvechi ne-au rămas multe colinde frumoase cu care părinții și bunicii noștri, în vremea copilăriei lor, au străbătut ulițele satului nostru vestind sosirea Pruncului divin. Și nu le era ușor deoarece pe atunci satele nu erau luminate noaptea, zăpada era mare, frigul pătrunzător iar hăinuțele nu le țineau de cald prea mult. În acele vremuri pe lângă bucuria cântărilor era și bucuria copiilor și a părinților pentru trăistuțele pline de colaci, nuci și mere primite, care asigurau hrana lor timp de câteva zile.

Însă la fel de important era și colindatul neamurilor de-a doua și a treia zi de Crăciun. Cu ce bucurie așteptau și erau primiți colindătorii de către bunicii care se bucurau de vederea nepoților, frații de surori și părinții de vizita copiilor așezați la casele lor.

Astăzi, dacă mai auzim colinde în serile de Crăciun, despre colindatul de a doua zi se aude tot mai rar deși iarna nu e grea, frigul nu mai este așa pătrunzător, haine călduroase avem și străzile sunt luminate aproape toată noaptea ca să nu mai zicem că sunt și asfaltate. Oare ce a adus această schimbare?

Uneori progresul material înăbușă pe cel spiritual și preferăm să stăm în casele noastre calde, curate, la mesele noastre încărcate de toate bunătățile și uităm de cei care nu au aceeași șansă ca noi. Mai grav este că uităm de cei dragi și amânăm să-i vizităm spunând că mai avem timp, când ei ne așteaptă cu atâta dor!

La fel ne așteaptă și Pruncul Isus în ieslea Betleemului să mergem să-l colindăm, să avem inimile curate și să-i cântăm o colindă.

Vă doresc tuturor să trăiți bucuria Crăciunului în inimile voastre și să o împărtășiți cu cei dragi !

Felicitas Farcaș Lohan

Din partea școlii

Cu un rol important în formarea și dezvoltarea unor viitori adulți, caracterizați de virtuți morale și formare intelectuală înaltă, Școala Gimnazială Nr 1 Faraoni își aduce aportul și în acest an la progresul întregii noastre comunități.

Prin urmare, vă aducem în atenție câteva informații de interes general.

În prezent, școala noastră are în derulare, prin programul Programul Național de Reducere a Abandonului Școlar (PNRAS), mai multe proiecte finanțate din fonduri europene: dotarea cu echipamente IT, dotarea completă cu mobilier și peste 500 de volume de cărți a unui spațiu destinat lecturii, un program de ore remediale pentru elevii cu rezultate slabe la învățatură în cadrul căreia elevii beneficiari primesc o masă caldă. Tot în cadrul acestui program, toți elevii din ciclul gimnazial au primit câte un pachet complet de rechizite și cărți și

au beneficiat de o excursie de o zi la Iași. Pe lângă toate aceste, în particular, cadrele didactice desfășoară și alte activități de combatere a violenței în școli, combaterea bullyingului și reducerea absenteismului dar și a abandonului școlar.

Pentru formarea morală și mai ales intelectuală a elevilor, tot colectivul școlii depune eforturi continue și se asigură că școala este un climat sigur și prielnic dezvoltării lor. Toate cadrele didactice colaborează permanent atât cu părinții elevilor cât și cu alte instituții, prin diferite proiecte și parteneriate, pentru a veni în sprijinul nevoilor elevilor. Totodată, pentru diferite probleme, părinții și elevii pot apela la consilierul școlar, care le stă la dispoziție două zile pe săptămână.

În încheiere, tot colectivul Școlii Gimnaziale Nr. 1 Faraoni, vă transmite sărbători liniștite, cu pace în suflet și în familiile dvs!

Sfatul Medicului (Totul despre prediabet)

Termenul de prediabet se referă la depistarea unor valori ale glicemiei mai mari decât normalul, dar nu atât de mari încât să poată fi încadrate la diabet: o creștere a glicemiei a jeun între 100-125 (glicemia de dimineață, pe nemâncate) și/sau scăderea toleranței la glucoză (glicemia la 2 ore după masă între 140-199mg/dl), sau valoarea hemoglobinei glicate (o medie a glicemiilor din ultimele 3 luni) între 5,7-6,4%. În America, diagnosticul de prediabet este pus la aproape 1 din 3 adulți și se observă aceeași tendință și în România. Prediabetul este asimptomatic, este descoperit la analizele uzuale de sânge și se însoțește de un risc crescut de a dezvolta diabet și boală cardiovasculară. Cauzele prediabetului nu sunt pe deplin cunoscute, însă știm faptul că genetica joacă un rol important în declanșarea acestei afecțiuni. De asemenea, sunt cunoscuți factorii de risc importanți: obezitatea și grăsimea abdominală în exces, vârsta peste 45 ani, sedentarismul, fumatul și consumul de alcool în exces, diabetul gestațional (din timpul sarcinii), hipertensiunea și alte afecțiuni cardiovasculare, comportamentul alimentar inadecvat. De obicei prediabetul nu este însoțit de simptome, însă atunci când există o rezistență la insulină (cantități mari

de insulină în sânge), poate să apară o înnegrire și îngroșare a pielii la nivelul gâtului, la subraț, la nivel inghinal (acanthosis nigricans). Apare senzația de sete excesivă, urinări frecvente, oboseală cronică, tulburări de vedere și vindecarea încetinită a rănilor.

Modificarea unor aspecte din viața de zi cu zi poate conduce la reversibilitatea prediabetului. Exercițiile fizice și alimentația sănătoasă pot ajuta la menținerea unei greutate optime. Puteți încerca controlul porțiilor și o alimentație conștientă. O dietă echilibrată vă poate pune pe drumul cel bun pentru a elimina prediabetul. De asemenea, printr-un somn adecvat are loc reglarea hormonilor și a metabolismului. Dacă fumați, încercați să evitați și să eliminați acest obicei nesănătos. Ne întoarcem la consumul excesiv de alcool - fiind în perioada sărbătorilor este recomandată limitarea consumului zilnic de alcool la un pahar sau chiar mai puțin. Se observă o creștere îngrijorătoare a numărului de pacienți care se prezintă cu afecțiuni hepatice grave cauzate de consumul de alcool în Unitățile de Primiri Urgențe.

Aproximativ 50% dintre pacienții cu prediabet ajung să dezvolte, în cele din urmă, diabet, dar dacă sunt luate măsuri adecvate, este posibil ca valorile glicemiei să revină la normal.

Sărbători Fericite!

Dr. Eliza- Isabela Bărbuță

Acțiunea Catholică: Misionari ai speranței

Acțiunea Catholică „Sf. Iosif” prezintă în comunitatea noastră cu toate cele trei sectoare: copii, tineri și adulți, este o asociație de laici care lucrează sub călăuză păstorilor comunității noastre.

Obiectivul asociației este evanghelizarea prin cele patru domenii de activitate: liturgic, caritativ, formativ și cultural-recreativ, având patru piloni: rugăciunea, jertfa, formarea și apostolatul și patru note caracteristice: organicitatea, laicitatea, eclezialitatea și colaborarea cu ierarhia.

Membrii Acțiunii Catolice, copii, tineri și adulți, sunt simpli creștini care își propun să asculte chemarea primită la botez și la mir, aceea de a fi discipoli ai Lui Cristos, mărturisitori ai prezenței Lui în lume, implicându-se în comunitatea parohială și slujind fiecare după specificul vârstei.

An de an, în apropierea sărbătorii Neprihănitei Zămislirii (8 decembrie), membrii Acțiunii Catolice își reînnoiesc adeziunea exprimând, în cadrul sfinte Liturghii, în mijlocul comunității, promisiunile de a se angaja, sub călăuzirea papei, a

episcopilor și a preoților, să trăiască o viață conformă cu legea lui Dumnezeu și a Bisericii, să mărturisească credința catolică, să răspândească învățătura lui Cristos și a Bisericii în familie, în societate, în ambientul în care trăiesc și să îi considere pe toți cei înscriși în asociație ca frați, conlucrând în spirit de caritate și comuniune.

Președintele asociației parohiale, Laura - Eliza Bulai, referitor la adeziune, subliniază: „Sărbătoarea adeziunii mă face să cred că orice început nou poate deschide alte uși noi, cu multe alte realizări. Cu timpul am înțeles ce este cu adevărat adeziunea, nu este doar o simplă afirmare „DA”, ci un moment emoționant, de mult așteptat, pregătit în cadrul zilei de reculegere, un moment pe care l-am primit cu inima deschisă ca și orice alt membru. Cu timpul și experiența pe care am acumulat-o, am înțeles ce înseamnă să fi un adevărat misionar al speranței, cum pot fi un exemplu pentru ceilalți. În Acțiunea Catholică am învățat ce înseamnă cu adevărat să îți iubești aproapele și să fim uniți, să formăm un grup și în același timp o FAMILIE!”

La nivel național, pentru acest an asociativ s-a propus să trăim ca Misionari ai speranței, iar pentru asta nu este suficient să fim discipoli, să ne apropiem de Cristos și să urmăm modul său de viață. Misionarul este cel care face pasul următor, nu doar se apropie de Cristos și îl primește în viața sa, ci se implică activ ca și cei din jurul său să se apropie și să îl aibă pe Cristos. Este nevoie să ne îndreptăm spre ceilalți, să ieșim din vechile noastre feluri de a acționa și să găsim drumuri, punți spre ceilalți.

Pentru aceasta ne încredem în ajutorul fidel al lui Dumnezeu, după cum spune sfântul apostol Paul:

„Dumnezeul speranței să vă umple de toată bucuria și pacea în credință, ca să prisișiți în speranță prin puterea Duhului Sfânt” (Rom 15,13).

Mulțumim Domnului pentru chemarea primită, pentru că ne mai dă încă un an pentru a ne converti, pentru a ne apropia mai mult de El și a-l duce și celorlalți! Mulțumim pentru toți membrii Acțiunii Catolice, de ieri și de azi, pentru asistenții spirituale care ne încurajează și ne călăuzesc în împlinirea misiunii noastre.

Bernadeta Moreanu

Urări de sărbători

Aho, aho, dragi credincioși,
Să fim astăzi bucuroși,
C-am ajuns cu mic, cu mare,
Noi, toți cei din Valea Mare,
Un an nou venit în prag
Și așteptat cu mult drag!
Noul an, din moși strămoși,
L-am întâmpinat voioși,
Zâmbitori, cu chip vioi,
Cum e datina la noi.
Astăzi am dat ascultare
Să vă fac iar o urare
Că în anul ce-a trecut
Multe s-au mai petrecut,
Nu numai pe plan local,
Dar și pe cel mondial.
Surprize, evenimente
Și mai mari și mai mărunte.
Jubilee, aniversări
Cum nu s-aflat nicăieri!
În această zi frumoasă
Eu vă fac urare aleasă
De preoți să ne-amintim
Și succes să le dorim.
Iată-n anul ce-a trecut,
Multe lucruri au făcut
Atât pe plan spiritual
Cât și pe cel material.
Tot mereu s-au străduit
Pe Domnul sfânt l-au slujit
Celebrând cum se cuvine
Zilnic sfânta Liturghie!

Doresc binecuvântare
În a mea scurtă urare
Celor care n-au uitat
Și mereu au ajutat
Să fie slujbele sfinte
Și cu flori ce n-au cuvinte
Cu difuzoare, reflectoare
Ba chiar și aghiasmatore,
Biserica, cât e ea de mare
Tot nu pare-ncăpătoare.
Căci o parte din confrați
Stau la ușă implantați
Ori în curte stau căscați.
Unii mai mestecă gume
Alții se întrec în glume.
Ori alții mai butonează
Liturghia nu contează!
Așa poți să stai pe glie,
Nu se cheamă Liturghie.
Noi să fim ascultători
De sfatul părinților
De glasul păstorilor!
Să luăm în serios
Propunerea lui Cristos!
Liturghia de pe internet
Nu-i valabilă, e cert.
Doar pentru bolnavii, care
Primesc ca pe-o alinare!
Să le dea Domnul putere
Și în suflet mângâiere.
Sănătate să le dea
Și durerile să ia.

Sunt aspecte foarte multe
 Pentru noi, chiar neștiute.
 Avem Oratoriul re-nnoit
 De toți să fie prețuit,
 Simpatizanți, acționari,
 Tineri și consilieri.
 Terțiari, focolarini
 Ca și ceilalți creștini,
 În Oratoriu să ne-adunăm
 Multe să realizăm,
 Cu toți să colaborăm.
 Activități frumoase,
 Chiar și-n zilele geroase
 Cu multe concursuri
 Tennis, șah și alte jocuri.
 Mese și simpozioane
 Și pentru copii bomboane
 Ciocolată sau ciubucuri
 Ca să-i sature și să-i bucuri!

Tropa, tropa, mai ușor
 Să mergem și-n alt sector.
 Cimitirul de mai jos
 Parcă este mai frumos
 Cu capela reînnoită
 Și aleea pietruită,
 Cu morminte aranjate
 Și ierburile tăiate;
 Cu flori multe și frumoase
 Și candelile luminoase,
 Dovadă de pietate
 Pentru cele două sate
 Unde-i pace și dreptate!

Să-l păstrăm că-i loc sfânt
 De un sacru legământ!
 Unde zac ai noștri frați
 Martiri, eroi, răposați!
 Căci și noi aici vom fi
 Azi sau mâine, cine-o ști?

Câte nu sunt de făcut
 Când e omul priceput!
 Ciciola e promovată
 Cu capela-i minunată.
 Hramul ei e remarcat!
 Cu un traseu anevois
 Dar pentru suflet de folos!
 Calea crucii e aleasă
 C-o priveliște frumoasă
 De pelerini e vizitat
 Și de turiști e căutat!
 De prin dealuri, de prin văi
 Să strigăm cu toții, „Hăi”!

Frunzuliță, bob uscat,
 De datini am cam uitat
 Avem credință și iubire
 Și un dar de nemurire
 Avem povești nenumărate
 De-ai noștri bunici lăsate
 Ce le spuneau adeseori
 La clacă și la șezători
 Nu mai găsești ce-au lăsat
 Căci satul s-a modernizat
 Căruțe vezi foarte puține
 Dar te-ntâlnești cu limuzine

Nu mai există șezători
Cu basme și ghicitori
Pe potecuță spre vecini
Crescut-au spini și mă răcini
Căci avem „Facebook” și așa
Știm noi a socializa...

În modesta mea urare
Aș dori ca fiecare
Începând cu acest an
Să facem și noi un plan
Să fim mult mai împăcați.
Și de Dumnezeu iertați
Anul nou să ne aducă
Pentru noi ca o nălucă
Zile multe de speranță
Să trăim în siguranță
S-avem conducători cumi niți
Cu renumele de sfinți,
Să dea Domnul bun păstori
De dreptate iubitori.
Fie pace-ntre popoare
Pace, binecuvântare!
Doamne dă-le înțelepciune
S-aibă numai gânduri bune
Gânduri bune-n viitor
Pentru pacea tuturor!

În noul An pastoral
Ca și în cel sinodal
Să fim DISCIPOLI-MISIONARI
Prețioși „mărgăritari”!
Pentru frații de credință
Pentru cei în suferință
Pentru toți ce sunt la greu.
Pentru toți din neamul meu.
Să fim toți CONTAGIOȘI
Și din fire CURIOȘI
Deopotrivă CURAJOȘI
Și la fel de generoși!
Să fim CATEHIZAȚI
Și de Domnul luminați.
Pentru Anul jubiliar
Eu vă urez așadar
Multă binecuvântare
De la mic până la mare
Și cu toții fericiți
Întru mulți ani să trăiți!
La anul și la mulți ani!

Magda Coșa

Un An Nou Fericit!

Programul liturgic de sărbători

Marți, 24 decembrie, Ajunul Crăciunului

-21.00: Sfânta Liturghie din noaptea de Crăciun

Miercuri, 25 decembrie, Nașterea Domnului nostru Isus Cristos

-11.00: Sfânta Liturghie solemnă de Crăciun,

-18.00: Sfânta Liturghie de seară, urmată de Concertul de Crăciun

Joi și vineri, 26 și 27 decembrie, sfântul Ștefan și sfântul Ioan

-09.00: Sfânta Liturghie de dimineață

-18.00: Sfânta Liturghie de seară (transmisă la ErcisFM)

Duminică, 29 decembrie, Sărbătoarea sfintei Familii

-08.30: Sfânta Liturghie pentru copii

-11.00: Sfânta Liturghie pentru familiile jubiliare (5,10,15.....50 de ani de căsătorie)

-16.30: Adorație euharistică

-17.00: Sfânta Liturghie pentru tineri

Marți, 31 decembrie, ultima zi din anul 2024

-10.00: Liturghia de mulțumire cu TE DEUM

-23.45: Rugăciuni și binecuvântare la cumpăna dintre ani

Miercuri, 1 ianuarie 2014, Anul Nou

-11.00: Sfânta Liturghie solemnă de început de an

-16.30: Adorație euharistică

-17.00: Sfânta Liturghie de seară

Duminică, 5 ianuarie, a II-a duminică după Crăciun

-08.30: Sfânta Liturghie pentru copii

-11.00: Sfânta Liturghie pentru comunitate

-16.30: Adorație euharistică

-17.00: Sfânta Liturghie pentru tineri

Luni, 6 ianuarie, Epifania Domnului

-08.30: Sfânta Liturghie pentru copii

-11.00: Sfânta Liturghie pentru comunitate (se va binecuvânta apa la cele două fântâni)

-16.30: Adorație euharistică

-17.00: Sfânta Liturghie pentru tineri

Duminică, 12 ianuarie, Botezul Domnului

-08.30: Sfânta Liturghie pentru copii

-11.00: Sfânta Liturghie comunitară

-16.30: Adorație euharistică

-17.00: Sfânta Liturghie pentru tineri

Programul sfințirii caselor și binecuvântării familiilor

Joi, 2 ianuarie: Valea Dragă

Vineri, 3 ianuarie: Valea de Sus

Sambătă, 4 ianuarie: Valea de Jos I și II

Marți, 7 ianuarie: Valea de Jos III și Costița

Programul începe de la ora 9.00!

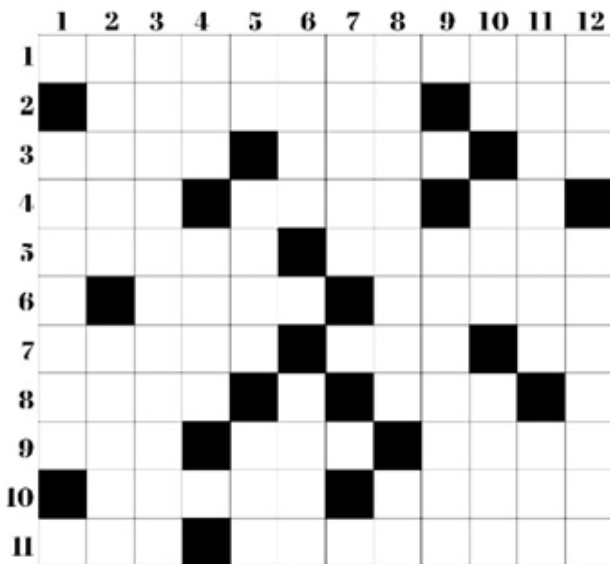
La mulți ani tuturor!

REBUS. HAI LA IESLE LA ISUS!

Orizontal: 1) Alcătuiiau Sfânta Familie, înainte de nașterea Mântuitorului (3 cuv). 2) Locul unde s-a născut Pruncul Isus – Aproape. 3) „Mărire întru cei de sus, și ... pe pământ” – Numele ce i s-a pus Pruncului sfânt, după opt zile de la naștere, așa cum a fost numit de îngerul Gabriel, înainte de a fi zămislit în sântul Mariei – Celulă vie. 4) Fire – A găsi – Han gol! 5) Calm - Aparține vechilor evrei. 6) A ajunge – A absolvi de păcate. 7) Cântece și laude aduse de cetele de îngeri lui Dumnezeu – Acela – Acut! 8) Cetate eternă, „acolo unde toate drumurile duc” – Apel telefonic. 9) Mijloc de citat! – În etate! – Zeu. 10) Solul „Bunei - Vestiri” - Lejeri. 11) Apă ieșită pe o țeavă – Interior (adj).

Vertical: 1) Primii închinători care la vestirea îngerului, s-au dus în grabă la Betleem unde au aflat pe Maria și pe Iosif împreună cu Pruncul sfânt culcat în iesle. 2) Stareț – calitatea Mariei față de Iosif.

3) Numărare a populației, la care Iosif și Maria s-au dus să se înscrie la Nazaret. 4) Încurcături (fig). – Profet care a fost înghițit de o balenă. 5) Alexandru cel mic! – Toartă (reg) – Scop. 6) Casă de bani- Stație CFR. 7) Pătucul Pruncului sărac. 8) Eternă – uniți de la început! 9) Cu simțul realității. 10) Scaunul călărețului – Dar divin- Copil preaiubit, așa cum a fost Pruncul Isus. 11) Miniatură cu chip și asemănarea lui Dumnezeu – Sare. 12) A doua Persoană dumnezeiască – aceasta este credința mea, a ta, a noastră (masc).

Dicționar: HN, AT, TAT, IOANA, ANSĂ.

Magda Coșa

PAGINA CU UMR

* Nu-i așa, mămico, că mai este până să vină Moș Crăciun?

- Sigur că da. Mai întâi trebuie să vină iarna, să ningă.

- Și atunci de ce trebuie să fiu cuminte de pe-acum?

* - Draga mea, ce ai vrea să-ți aducă Moș Crăciun?

- Doar pe tine dragul meu... Și dacă s-ar putea... într-o limuzină...

- Nu ți se pare că vrei cam mult?

- Bine... atunci să-mi aducă numai limuzina.

* Ce zici, vecină? N-ai dori ca Moș Crăciun să-ți aducă o mașină automată de spălat?

- Nu, nu cred... Sunt mulțumită de soțul meu actual!

* Nevastă-mea și-ar dori de Crăciun ceva de pus la gât...

- Și ai să-i faci cadou un colier?

- De unde atâta belșug? Lasă, că un fular e mai sănătos!

* „Un copil optimist și unul pesimist îl așteaptă pe Moș Crăciun. Pesimistul e sigur că nu o să primească mare lucru. Optimistul nu mai poate de încântare și abia așteaptă să vadă darurile. Vine Moșul, iar copilul pesimist primește super – cadouri: trenulețe, mașinuțe, ciocolată, tot ce i-ar fi putut trece prin cap. Copilul optimist primește... o balebă. Se întâlnesc copiii și schimbă impresii. Pesimistul: – Eu am primit un trenuleț, da nu e prea mare, o mașinuța, da nu e culoarea pe care o vroiam, și ciocolată, da e cu lapte și fără alune... Optimistul râde încântat: – Măi, eu am primit un cal! Dar nu-l găsesc!”

* Știați că viața are patru mari etape?

1. Crezi în Moș Crăciun;
2. Nu mai crezi în Moș Crăciun;
3. Ești Moș Crăciun;
4. Arăți ca Moș Crăciun.

* - Cum știi că Moș Crăciun este bărbat?

- Simplu. Nicio femeie nu poartă aceeași îmbrăcăminte în fiecare an.

Comunitatea în imagini

**Corul Mare - La mormântul
pr. Anton Demeter**

Prima Sfântă Împărtășanie

Vara Împreună

**Mons. Grigore la
60 de ani de preoție**

Pelerinaj la Ciciola

Jubileul Pr. Eugen

Ziua Recunoștinței

**Întâlnirea terțiarilor din
Moldova**